

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-viste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Goriške srednje šole.

II

Naš klerikalni dnevnik, ki si je z neosnovanim napadom na narodnega učitelja tukajšnje gimnazije prav močno prste opeknel, nam očita, da smo, svareč pred takimi napadi, nedosledno postopali ter nas opozarja na dopise in članke, koje smo v svojem listu objavljali o Celjski gimnaziji. To očitjanje se nam ne vidi opravičeno in to zagadaj ne, ker je bila stvar glede Celjske gimnazije bistveno drugačna. Če bi se nam bil doposlal dopis, da je na Celjski gimnaziji kak profesor nemškega mišljenja nalašč slovenske dijake obkladal z dvojkami, bi ga ne bili objavili, ker smo prepričani, da tudi na Celjski gimnaziji ni nemškega fanatika-profesorja, ki bi z golega sovraštva do slovenstva delil slabe rede svojim slovenskim učencem. Kar smo o ti gimnaziji pisali, veljalo je v prvi vrsti surovosti nemških dijakov, za koje so premalo energični učitelji morda tudi nekoliko odgovorni, pa vendar ne toliko, kot stariši, ki ne umajo brzdati razposajenih svojih otrok. To, kar smo mi o Celjski gimnaziji pisali, se niti z dalje ne da primerjati z onim, kar se je čitalo v „Slovencu“ gledé razmer na naši gimnaziji. Da se nabijamo na pravem stališču, pripozna je ravno kar omenjeni dnevnik sam, ko je na prvem svojem mestu tako odločno grajal in obsojal postopanje znane kapelana, ki je nadlegoval deželni šolski svet z vlogami, v tistem duhu pisanimi, v kojem je bil pisan znani „Slovenec“ podlistek. Upamo torej, da se nam ne bode štelo v nedoslednost, če še neko liko besed spregovorimo o Goriških srednjih šolah in o interpelaciji, stavljeni radi njih v dež. zboru goriškem. Tudi tukaj prišle so v razgovor več ali manj notranje razmere na tej gimnaziji. Ali slovenski poslanci, ki so interpelacijo staveli, se pri tem niso posluževali samo površnih fraz. Oni navajajo na vseh mestih svoje izborne interpelacije obilo dokazov. In ti dokazi so tudi v istini taki, da si mora človek nehoté misliti, da je nekaj nezdravega na Goriški gimnaziji in da so naši deželni poslanci v Gorici pravo zadeli, če so te nezdrave razmere pritirali v

deželno zbornico in na nje opozarjali državno upravo! Če na gimnaziji posamezen učitelj strogo postopa, ter časih slab red zapiše, ki bi ga drugi profesor morda ne zapisal, ne tiči v tem še taka nevarnost, da bi se radi nje moralo javno pisati ali govoriti. Če se pa pri vodstvu kake gimnazije pokaže jasna tendenca, nemščino uporabljati kot orožje proti dijaštvu druge narodnosti, ter pouk v tem jeziku tako nenaravno razširiti, da pod njim morajo omagati nemški dijaki, potem so vsi javni faktorji poklicani, da se upro proti ti nevarni tendenci. V interpelaciji se navajajo slučajji, s kojih bi človek skoraj sodil, da so na Goriški gimnaziji nastavljeni nekateri nemški profesorji, ki svojo nemško prenapetost s tem kažejo, da slovenskih dijakov ne ljubijo in da tisto hvaležno nalogo svojega lepega poklica, odgajati mladino, občutijo kot težko breme, češ, da je nehvaležen posel — eine undankbare Arbeit — vtepati civilizacijo v gorjanske slovenske glave! Profesor, ki je kaj takega izrekel, je živ dokaz, da bi on sam še potreboval učitelja, ki bi mu še nekaj civilizacije v možgane potisnil! Omenjeni izrek nam pa služi dalje v dokaz, da nemški profesorji — vse to pa omenjamo le pod pogojem, da je omenjeni izrek resničen — na gimnaziji Goriški svojega poklica ne opravljajo z ljubeznijo in da si skušajo breme tega poklica olajšati s tem, da z neznosnimi zahtevami pri poduku nemškega jezika delajo na to, da se število slovenskih učencev krči in manjša. Dostavljamo pa takoj, da je nam komaj mogoče dvomiti o resničnosti omenjenega izreka, ker je gotovo izključeno, da bi bili naši poslanci, ko so tako tehtno interpelacijo staveli, površno postopali, ne da bi se poprej ne bili do cela prepričali, da je vse resnica, kar se v interpelaciji navaja! In gotovo je pomisleka vredno, da je ravno na Goriški gimnaziji zadnja leta padlo toliko učencev, kakor nikjer drugod ne! In istotako je pomisleka vredno premišljati, kam bomo kmalu končno prišli, če se slovenski dijaki na to gimnazijo ne bodo radi sprejemali in če bode na drugo stran vodstvo te gimnazije neprestano povdarjalo in zahtevalo najhujšo strogost v nemščini, tako da bode slovenskemu dijaku skoraj nemogoče

shajati in da se bode slovenskih starišev polastil velik strah, pošiljati svoje otroke na to gimnazijo! Če se na tej gimnaziji v istini v takem dubu deluje, kakor trdi to interpelacija, potem so slovenski poslanci govorili v imenu celega slovenskega naroda in ne samo v imenu goriških Slovencev. Tukaj se stvar suče okrog zadeve, ki je važna ne samo za goriške Slovence, ampak za nas vse! Če je to, kar interpelantje trdijo, resnično, potem goriški Slovenec kmalo ne bode imel gimnazije, v kojoj bi svoje otroke pošiljal; potem bode Goriška gimnazija germanizatoričen zavod, kakor bi si ga Nemci boljšega želeli ne mogli! Iz srca smo torej hvaležni svojim poslancem v Goriški zbornici, da so z interpelacijo odkrili pekočo rano na Goriški gimnaziji. Državna uprava pa je sedaj zavezana, da z vso strogostjo preišče v interpelaciji navedene slučaje in da prej kot mogoče odstrani vse, kar se je grajalo. Pač žalostno bi bilo, če bi se dopuščalo, da bi na Goriški gimnaziji prenapeti nemški profesorji preobračali svoje germanške kozolce in očitno kazali, da ne ljubijo slovenskih učencev in da jim je vzgoja teh učencev samo nehvaležno delo! Zadeva pa je tudi taka, da ne spada samo v deželni zbor; postaviti se ima tudi pred državni zbor, da se bode vsaj zvedelo, kakega mnenja je o njej sedanjí naučni minister, ki je, kakor znano, rodom Poljak. Vse skupaj pa nam je živ dokaz za to, da je na Goriški gimnaziji slovensčini odkazano preneznatno mesto! Če imamo v Ljubljani slovenske paralelke in če jih imamo še celo v Mariboru, potem ne vemo, čemu bi se te paralelke ne otvorile tudi na gimnaziji v Gorici. Te paralelke se morajo odločno zahtevati, ravno tako kakor one na gimnaziji v Celji! Če je koalicijska doba za nas Slovence tako krasna in lepa, kakor pisarijo nekateri mebkuzni štajerski politiki, sedaj je prilika, da se to dokaže! Če je ta koalicija res kaj vredna, potem moramo brez truda dobiti paralelke tako v Gorici, kakor v Celji. Vsled interpelacije naših poslancev v goriškem deželnem zboru je zahteva slovenskih paralelek v Gorici postala akutna in slovenski državni poslanci jo niti trenutek ne smejo iz pogleda pustiti. Kakor rečeno,

LISTEK.

Bedřich Smetana.

skladatelj „Prodane neveste“.

Skoro bode že minulo trideset let, odkar je ženijalni skladatelj Smetana zložil divno svojo komično opero „Prodana nevesta“, ki se je prvič pel na češkem gledališču dne 2. maja leta 1866. Postala je takoj priljubljena repertoarna točka čeških in tudi drugih slovanskih gledališč, na katerih se je predstavljala.

Širšemu umetniškemu svetu pa je postala še le znana, odkar je lausko poletje slavila toliko slavije v gledališču Dunajske glasbene in gledališke razstave. Začuden povpraševali so se Dunajski glasbeni kritiki, kako je bilo mogoče, da je tak glasben biser ostal toliko časa njim nepoznan. Kmalu potem, ko jo je pelo v izvirnem jeziku osobje Praškega „Narodnega divadla“ pela se je na Dunaji tudi v nemškem prevodu in danes poje se že skoro na vseh boljših gledališčih v Nemčiji, kjer se je povsod izredno omilila.

Ker nečemo segati v področje našega glasbenega poročevalca, omenili smo toliko na kratko danes, ko se bode to slavno delo češkega skladatelja

prvičkrat pelo na odru slovenskega gledališča. O vsebini opere se nam ne zdi potrebno govoriti obširneje, ker je „Dramatično društvo“ izdalo libreto v tisku in ga že razposlalo svojim članom, nečlani pa ga lahko dobe v knjigarnah. Preostane nam torej povedati nekoliko o skladatelju in njega tragični osodi, katero je tako gauljivo popisal v slavnem kvartetu, ki smo ga čuli nedavno od štirih mladih čeških umetnikov.

Bedřich (Miroslav) Smetana rodil se je v Litomišlu, dne 2. marca leta 1824. Prvi pouk v glasbi vzprejel je od svojega očeta, kateri, akopram kmetovalec, je bil velik prijatelj glasbe in je svojega sinčka zgodaj vadil v igri na goslih in na glasoviru. Ko je mali Smetana bil star 5 let, igral je že prvo vijolino v kvartetu v čast očetovemu godu in s 6 leti nastopil je pohvalno v javni akademiji. Glasbeno izobraževal se je dalje v Jindřichovem Hradci in pozneje v Pragi in v Plzni, kjer je dovršil gimnazijske studije, potem pa se je popolnoma posvetil glasbeni umetnosti. Seznanil se je s slavnim Lisztom in z Robertom Schumannom in je v tej dobi skladal večinoma za glasovir in zložil nekatere instrumentalne simfoniške skladbe. L. 1848. ustanovil je v Pragi zavod za poučevanje na glasoviru, leta 1856 pa je odšel v Gothenburg na Švedsko, odkoder pa se je zopet vrnil v domovino.

Ko je leta 1866 postal prvi kapelnik češkega deželnega gledališča v Pragi, bil je na svojem pravem mestu in začel se poskušati tudi v dramatičnih skladbah. Prva njegova opera „Braniboři v Čechách“ se je predstavljala leta 1865; za njo prišla je leto pozneje „Prodana nevesta“, mojstersko delo v narodnem in v glasbenem oziru. Potem je zložil še razne opere, izmed katerih sta najbolj znani „Dalibor“ in „Tajemnost“.

Kmalu pa je kruta osoda zadela Smetano, oglušil je popolnoma in moral odstopiti kot kapelnik. Začel je hirati in zamračil se mu je um ter je dne 12. maja l. 1884. umrl v deželni blaznici v Pragi.

Tako tragično je končal mož, ki je glavni zastopnik češke narodne glasbe. Posebno njegova „Prodana nevesta“ nosi zdaj slavno njegovo ime po vsem glasbenem svetu in ne po krivici imenovali so veljavni nemški glasbeniki to delo slovenskega skladatelja biser mej komičnimi operami, ki daleč nadkriljuje svoje vrstnice po krasni glasbi.

Slovenskemu občinstvu in sploh vsem prijateljem glasbe podaja se danes prilika, čuti to izborna delo, za katerega nabavo se „Dramatično društvo“ ni strašilo stroškov in si pridobilo pravico, da mu mora biti zahvalen vsak prijatelj glasbene umetnosti.

če ima koalicija tisti medeni štajerski pomen, dobile se bodo te paralelke brez truda; če jih bode pa minister Madeyski odklanjal s tisto odločnostjo, kakor so jih odklanjali njegovi predniki, potem pa bomo vedeli, koliko cene ima koalicija za nas Slovence! Vselej pa bode šla prva zasluga našim poslancem v Gorici, da so s svojo možgato interpelacijo kremenito dokazali potrebo slovenskih paralelek na Goriški gimnaziji!

Deželni zbor kranjski.

(XIII. seja dné 15. februvarja 1894.)

Deželni glavar Detela otvori sejo ob 1/2 11. uri. Prečita in odobri se zapisnik zadnje seje, došle predloge in prošnje (6) za službo deželnega knjigovodje se izroče pristojnim odsekom.

Zakon o napravi nove okrajne ceste pri Radovljici se vzprejme v tretjem branji.

Posl. Murnik poroča za finančni odsek o prošnjah občin Škofjaloka, Žiri, Poljane, Trata, Javorje in Senožeče za zgradbo železnice Škofjaloka-Divača, navaja vse korake, katere je že storil tudi deželni zbor v tem oziru in predlaga: Prošnje predložiti je z ozirom na svoj čas storjene sklepe dež. zbora trgovinskemu ministerstvu.

Posl. dr. Tavčar pravi, da se to vprašanje že veliko let odklada, da pa vender ni prišlo še do rešitve. Potrebnost te zveze se je že neštivilnokrat priznavala zlasti z ozirom na trdo tarifno politiko južne železnice. Prav v interesu dežele kranjske je, da se uniči tarifni monopol te železnice. A tudi država bi imela korist, da se zgradi proga čez Škofjoklo. Nam je pač najbolj do tega, da se druga proga v Trst zgradi skozi našo deželo. Lani je baron Schwegel stvar glede železnice čez Karavanke vse drugače popisoval, kakor stoji danes. Poslanec Šuklje, ki je v železničnih stvareh navadno samo jak tega, kar je prej premislil baron Schwegel, je lani tudi že v tem zmislu govoril, da bo vlada čez Ljubelj gradila železnico II. vrste. Potem pa je začel Schwegel sosebno naglašati, da ne smejo priti v nevarnost gospodarski interesi celokupne države, in to kaže, da železnice čez Ljubelj ne bo. Sedaj se pretresa projekt, napraviti tunel skozi Ljubelj in potem železnico skozi Bohinj. Iz tega je sklepati, da proga čez Kranj in Škofjoklo nima upanja, da se izvrši, kar je z ozirom na novega trgovinskega ministra prav verjetno. Dežela bi samo tedaj imela korist, če bi se gradila železnica čez Kranj do Razdrtega. Tu gre za koristi dazele, dočim bi železnica čez Bohinj samo obrtni družbi koristila. S to progo bi se tudi deželi prihranilo, graditi lokalne železnice, kar bi sicer morala storiti. Govornik predlaga, naj se iz predloga izpusti sklicevanje na lanski sklep dež. zbora in naj se prošnja predloži trgovinskemu ministerstvu s priporočilom.

Posl. baron Schwegel priznava, da je v interesu dežele, doseči drugo zvezo s Trstom, ali gledé tega vprašanja niso odločilni naši interesi, nego interesi celokupne države. Ker se misli na podržavljenje južne železnice, ne bo potrebna druga proga v Trst, dasi bi bila proga Škofja Loka-Divača dosti krajša. Sedaj koristi južna železnica največ le Reki. Govornik razpravlja potem prav obširno vprašanje o železniški zvezi mej državo, inozemstvom in Trstom in o železnici skozi Bohinj ter povdarja, da je morda dobiti še krajšo zvezo mej Celovcem in Trstom kakor čez Škofjo Loko in tudi cenejšo in to skozi Bohinj.

Posl. Luckmann pravi, da je bil vedno za to, da teče druga proga v Trst čez našo deželo, ali stvar stoji zdaj slabo, ker se neče ustvariti konkurenčna proga. Tudi na železnico skozi Ljubelj na Škofjo Loko se ne misli, ker jej je ustvarjena konkurenca s Kamniško železnico. Goričani so na to sprožili projekt, zgraditi železnico čez Bohinj in če bo ta proga krajša in cenejša, se bo najbrž zgradila. Bohinjski dolini in tudi celi deželi bi bila ta železnica samo v največjo korist, ker bi bil pot v Italijo potem krajši in cenejši.

Posl. Klun sodi, da bi bila železnica čez Ljubelj brez pomena, če se ne gradi nadaljevanje čez Škofjo Loko. Govornik polemizuje s posl. Schweglom in Luckmannom in pobija njune nazore in izvajanja potegujoč se za progo Škofja Loka-Divača ter priporočujoč nasvet dra. Tavčarja.

Posl. dr. Schaffer priznava, da je upanje, da se zgradi železnica skozi Bohinj in povdarja, da se s tem še ne bi ustanovila konkurenčna proga Škofja Loka-Divača in da se ta še vedno labko

zgradi. Sicer pa je naša glavna naloga, da se pri rešitvi tega vprašanja ne prezre naša kronovina.

Ko je še posl. dr. Tavčar zavračal izvajanja barona Schwegla, dokazujoč, da so povsem nejasna in neprecizna ter priporočal svoj nasvet, in ko je še poročevalec Murnik vso stvar s svojega stališča pojasnil in zavračal preveliko povdarjanje celokupnih državnih interesov, kakor jih sodi slučajno na krmilu stoječa stranka, vršilo se je glasovanje in se je vzprejel predlog dra. Tavčarja. (Konec prib.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. februvarja.

Za slovensko liturgijo.

„Hrvatska“ objavila je te dni ta-le telegram: Ravnokar je došla v roke sv. Očeta adresa, doposlana od duhovščine Spletske škofije v obrambo liturgije v staro hrvatskem jeziku. Adreso je podpisalo 110 duhovnikov, mej njimi več kanonikov. V Vatikanu je vzbudila senzacijo okolnost, da se je adresa odposlala naravnost sv. Očetu, pustivši na stran škofa Nakića, proti kateremu je menda v adresi mnogo pritožeb.

Verska šola.

Gorenjeavstrijski deželni zbor začel je bil tekoče zasedanje s slavnostjo na koalicijo, a še pred koncem je prišlo do prav rezkega razpora mej koaliranci in sicer radi verske šole. Šolski odsek dež. zbora je namreč predlagal resolucijo, s katero se zahteva obnovev verske šole. Levitarji so se resoluciji upirali ne samo sklicevaje se na koalicijo, nego tudi s stvarnega stališča, češ, da sedanji ljudsko šolski zakon zadostno skrbi za versko vzgojo otrok. Debatna je bila prav srdita. Resolucija se je seveda vzprejela ali prijateljstvo mej liberalci in konservativci se s tem ni kar nič utrdilo.

Vojno ministerstvo in vojaški škof.

Pismo vojaškega škofa dr. Belopotockega na discipliniranega kurata Skacela, v katerem se je naravnost obsodilo postopanje vojnega ministerstva, priobčili so razni listi. S tem, da je prišlo to pismo v javnost, se je prouzročil konflikt mej vojnim ministrom in vojaškim škofom. Vojni minister je tudi že naročil vojaškemu škofu kot pomožnemu organu vojnega ministerstva, naj izjavi, ali je v listih priobčeno pismo pristno ali ne. V vojaških krogih se sodi, da bo moral škof Belopotocky demisionirati.

Vnanje države.

Koburžan in Stambulov.

Oče princezinje Marije Koburške, bolgarske kneginje, Robert de Bourbon, prišel je, kakor se poroča iz Carigrada „Moskovskim Včelomostim“ h krstu svojega unuka v Sofijo. Pravi vzrok njegovemu prihodu pa to ni bil, vzrok je bil ta, da je izvedel za nove kaj ostre prepire mej zetom njegovim, Koburžanom in Stambulovom. Zet in hči sta mu povedala kaj nevesele reči. Hči je tožila, da se čuti kakor v zaporu. Dopise in telegrame dobivajo Koburžan in soproga njegova vedno šele potem, ko jih je pregledala cenzura. Takisto je tudi s pismi in brzojavkami, katere pošiljata onadva Stambulov ju stroga nadzira in brez njegovega dovoljenja ne sme nikdo k njima, še k avdienci ne. Koburžan je zopet tožil, da ima mej ministri same sovražnike in da Marinov, Lukanov, Sarov in Petkov niso nič boljši kakor Stambulov. Ti ljudje, rekel je Koburžan princu de Bourbon, varajo in pustošijo deželo, izkoriščajo jo za svoj žep in jaz bom za to odgovoren. Princ de Bourbon se je najprej z diplomatičnimi zastopniki trojne zveze posvetoval o sredstvih, kako zboljšati situvacijo njegovega zeta, a ti so mu rekli, da bi se Koburžan ne bil smel spreti s Stambulovom, dokler ima ta vso moč v rokah. Princ de Bourbon je potem obiskal Stambulova in imel z njim dolgo posvetovanje, a jeli kaj doseget, se ne vé. Splošno pa se sodi, da je prej ali slej velika kriza neizogibna.

Francoski anarhisti.

Francoski parlament je napovedal anarhistom vojno na življenje in na smrt. Poslanec Bouge je interpeloval vlado radi zadnjega atentata in jej očital, da je dovoljevala anarhistične demonstracije in da hujskanja potem listov ni preprečevala. Apostrofiral je vlado, naj bode pogumna nasproti anarhistom. Minister Ruyal je na to izjavil, da bodo sedanji zakoni za uničenje anarhistov zadostali. Vlada hoče borilce za red podpirati in zato je hrabremu redarju Poissonu podelila viteški križec častne legije. Anarhistične demonstracije se bodo odalej vse zabranile in bo vlada vse storila kar je mogoče, da zagotovi sedanji red. Zbornica je ministru viharno ploskala, samo socialistični poslanci se niso genili. Sploh pa se opazuje nekako približevanje socialistov k anarhistom. Zagovorniki sedanjega socialnega reda so toliko časa metali socialiste v isti lonec kakor anarhiste, da so se prvi drugim približali in začeli z njimi fraternizovati, kar utegne še slabe posledice imeti. Že sedaj žalujejo i jedni i drugi za Vaillantom in občudujejo storilca najnovejšega atentata. Ta mladič se ne imenuje Lebreton, kakor se je javljalo in kakor se je on sam imenoval, ampak Emil Henry.

Rojen je l. 1872 v Barceloni. Roditelji njegovi so bili Francozi. Sedaj je prišel iz Londona v Pariz. Francoske vlade Londonski detektivi so bili njegov prihod že prej naznanili. Henry taji še vedno zločin, priznava pa, da je anarhist in se sploh obnaša skrajno predrzno.

Dopisi.

Z Gorenjskega, 13. februvarja. [Izv. dop.]
(Nezaupnica grofu Hohenwartu.) „Slovenec“ je v št. 31. prinesel članek o nezaupnici grofu Hohenwartu. V tem članku kaže na nekega jurista, da je ta agitiral za podpise, dalje pa napada učitelje ter jih sumniči, češ, to so oni nemirneži, ki so to vse prouzročili. S prstom kaže nanje, da bi jih s tem spravil ob dobro ime. Poznamo to metodo! Gospod dopisnik ima pač kmeta za zelo neumnega, ako misli, da mu je vsak poslanec prav, da mu ga le „Slovenčevci“ priporočajo. „Slovenčeva“ gospoda nam niti narodnega poslanca ne privoščijo. Kaj pa je storil Hohenwart za svoje volilce? Kdo nas ga pozna? On svojih volilcev še videl ni, ker se mu gotovo ni zdelo vredno, da bi se jim pokazal! Nas pa uradi čedalje bolj pritiskajo z nemščino. Trd kmet dobiva od gosposke samo še nemške odloke. Kdo naj se potegne za nas, če ne naš državni poslanec? Dolenjeavstrijsko duhovništvo je Hohenwartu podpisalo nezaupnico, vi pa mu hočete dati zaupnico! Dalje se togoti dopisnik, kako sme župan brez dovoljenja občinskega odbora pritiskati občinski pečat. Ako tega ne sme storiti, potem morajo ti možje vedno pri županu sedeti! Sicer pa se to županom samo zdaj očitata. Ko so se podpisovale neke udanostne izjave, je bilo to še dovoljeno! V „Slovencu“ so se navela tudi imena podpisancev, zakaj pa dopisnik ni tudi njih stanu zapisal, da bi se videlo, kaki možje so se podpisali, ker trdi „Slovenec“, da je mej njimi tako malo volilnih mož. Sicer pa je z vami, gospoda „Slovenčevci“, težko govoriti. Ako bo „Slov. Narod“ priporočal narodnjaka, bodete vi hoteli Nemca. To je res zelo čudno, da so se razmere tako spremenile, da nam gospoda „Slovenčeva“ že pravičeno zahtevanje zameri. To vam pa iz prepričanja povemo, nikar o limanicah ne govorite, ker vsak mož je dobro znal, kaj je podpisal, in tudi še danes nobenemu ni žal. Prihodnjič kaj več! Več volilcev.

Z Dolenjskega, 10. februvarja. [Izv. dop.]
(Ne pohujšujte mladine) Gosp. dr. Lampe bi bil sicer dober in pameten človek, ali v pesteh ga imajo mladi prekucuh, ki zlorablajo njegovo dobroto in njegov list „Dom in Svet“. Ti ljudje kaj čudno pišejo o škofih in duhovnih naše škofije in to čitajo črno na belem v Lampetovem listu — dijaki! Evo malo poskušaj! „Ljubljanski knezoškof Karol“ je bil s celim srcem udan proti cerkvenim nameram. Izdal je pastirski list, nad katerim se je po pravici pohujševala cela škofija. V Ljubljani so mu naredili ime „luteranska lasulja“ („lutherische Perücke“) V kratkem sta prišli na svetlo tudi dve brošurici, v prvi pobija neki duhovnik, v drugi pa neki meščan „kriva in pogubna načela škofova“. Bil je to Karol grof Harberstein, katerega je papež Pij VI. sam obdolžil krivoverstva zaradi zloglasnega pastirskega lista, o katerem se je govorilo — in to najbrže po vsi pravici — da je bil skovan v Dunajski framaonski loži. „Škof Harberstein je luteransko knjigo duhovnikom ne le dovolil, temveč celo priporočal“. Po vsem tem smemo soditi, kakoga diha je bil Japelj, ko je prišel v Ljubljano, ali vsaj kakih nazorov se je navzel, občujoč zaupno s svojim škofom. — Dosti! Reči moramo, da so nas te besede osupnile, in sicer: 1. ker so prišle na svetlo v listu, ki se od katoliške strani ponuja mladini; 2. ker je to črnenje pretirano in, vsaj glede Japelja, sumničenje neosnovano; 3. ker jih je pisal gosp. Benkovič, urednik dolenjskega katoliškega organa; 4. ker se s tem pobija prepričanje, „da je sv. Duh postavil škofo, da vladajo cerkev božjo“, kar je posebno za naše čase neumestno. Gledé vsebine bi bilo bolje, da bi se bila na dveh mestih, kjer je govorjenje o tedanjih škofih in duhovski gosposki, beseda nekoliko previdniše postavila, ker nezrela mladina ne ume politike in ne pozna tedanjih razmer, ter bi utegnula na sedanost obračati; avtoriteto pri malih varovati pa nam mora biti prvo pravilo — tako je pisal „Duhovni Pastir“ l. 1889. in zaradi česar je to pisal, ni senca proti temu, kar se čita l. 1894. v „Dom in Svetu“. Torej — ali

mar menite, da bode kdo rekel „mea culpa?“ Da, ko bi hoteli obrniti grešno bisago in vsaj za jeden dan položiti „liberalne“ grebe na hrbet, „katoliške“ pa spredaj.

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski.) Razen velike in zanimive železniške debate ni bilo v današnji seji nikake živahnejše razprave. Interesantna sta bila govora posl. Hribarja, s katerima je utemeljeval samostalna predloga o slovenskih napisih na novem poštnem in brzojavnem uradu v Trstu in predlog glede slovenskega učnega jezika na gimnazijah v Ljubljani in v Novem Mestu in glede izdavanja slovenskih učnih knjig. Prihodnja seja je jutri, v petek. Na dnevni red pride najbrž dež. proračun, pri katerem utegne nastati večja politična debata.

— (K pogrebu dr. Račkega,) ki je bil danes zjutraj, odposlal je „Ljubljanski Sokol“ čegar častni član je bil pokojni, deputacijo v Zagreb. Istotako je bila tudi zastopana „Slovenska Matica“ pri pogrebu svojega častnega društvenika po deputaciji. „Narodna čitalnica“ v Ljubljani in druga narodna društva izrazila so brzojavnim potom svoje sožaljenje na veliki izgubi, ki je zadela bratski hrvaški narod.

— (Slovensko gledališče.) O skladatelju „Prodane neveste“, katera se poje danes na slovenskem odru, govorimo obširno v listku. Zanimanje za današnjo predstavo je vsestransko in bode gledališče brez dvoma polno do zadnjega kotička. Po ouverturi bode pri današnji premieri alegorična živa podoba, v kateri sodeluje vse osobje „Prodane neveste“. — V nedeljo dne 18. t. m. se bode predstavljala veseloigra v 5. dejanjih „Stric bogatin“.

— (Res Carinthiacae) je naslov vrsti člankov, katere je včeraj začel priobčevati „Agrarmer Tagblatt“ in v katerih se popisuje delovanje barona Mac-Nevina in sploh položaj koroških Slovencev. Članki imajo namen seznaniti izvestne uplivne a slovenskega jezika nezmogljive kroge z dejanskimi razmerami na Koroškem.

— (Ljubljanski „Sokol“) priredi dan 17. t. m. svoj I. letošnji družbinski večer, in sicer v vrtnem salonu pri „Maliču“. Srečna se nam vidi misel odbora, da je sklenil uvesti take družbinske večere, kjer je podana prilika, da se posamezne Sokolske rodbine morejo med seboj spoznavati in seznanjati. Da bode tako mejsebojno občevanje gotovo vrli Sokolski stvari na korist, je več kot gotovo. Na vzporedju je: telovadba, tamburanje in petje oddelka sl. društva „Slavec“. Začetek je ob 8. uri zvečer, vstopnine ni. — Nadejati se je prav mnogobrojne udeležbe, saj Sokolovi zabavni večeri uživajo vsestransko priljubljenost.

— (Umrli) je predvčerajšnjim v Ljubljani gosp. Emilija pl. Globočnikova, bč. g. Antona pl. Globočnika, c. kr. vladnega svetnika v p. in državnega poslanca. Pokojnico so danes prepeljali v Postojino. — V nedeljo zjutraj umrl je v Ljubljani nadopolni mladi učitelj Anton Jakše. Služboval je po dovršenih študijah v Podragi, a bolezen ga je prisilila, da se je podal domu, kjer je končal mlado svoje življenje. N. v m. p.!

— (Tedenki izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanska) od 4. do 10. februarja. Novorojencev je bilo 12 (=19.76%), umrlih pa 30 (=49.40%), med njimi so umrli za legarjem 1, za davico 1, za jetiko 7, za vnetjem sopilnih organov 1, za želodčnim katarom 3, vsled mrtvouda 1, vsled starostne oslabelosti 5, vsled samomora 1, za različnimi boleznimi 10. Med umrlimi je bilo tujcev 6 (=20%), iz zavodov 10 (=33%). Za infekcijskimi boleznimi so obboleli: za škrlatno 7, za vratico, 1, za noricami 1.

— (Okrajna cesta: Dolenji Logatec-Rovte-Žiri.) Iz logaškega okraja se nam poroča 12. t. m.: Zadnji čas se je pri nas na Kranjskem v nekem oziru vender jelo gibati, vsaj kar se tiče nekaterih občinskih zastopov in drugih podobnih krogov. — Kakor se baš sedaj čuti, delala se bo prihodnja (?) pomlad nova okrajna cesta Logatec-Rovte, tudi do Žirov, in zatem dalje do meje Žirovske županije proti Loki. Ta cesta sega sedaj do rovtske farne cerkve. — Zajedno se nam poroča iz Rovt nad Logatcem 13. februarja: Posestniki podobine Petkovec pri Rovtah delajo sedaj novo, blizu 4 m široko cesto, in so se v to svrhu

obrnili na več strani za potrebno podporo, katere se jim je tudi obljubila. — Kadar se izvrši cesta Logatec-Rovte-Žiri-Loka do konca, storili se bodo potrebni koraki, da bode uvrščena mej deželne ceste, a ona s sedanje na Petkovec pa okrajnim. — Nadejati se smemo, da dobimo k sedanji naši pošti — po otvoritvi podaljšane okrajne ceste, — tudi brzojavni urad, ker se bo promet vse bolj oživil. — V drevesnici naše kmetijske podružnice zasadilo in pocepilo se bode letos z nova nad 3500 drevesec, kar je pač obile koristi za prihodnje čase. Kmetijske podružnice z napravljanimi in spretno gojenimi drevesnicami so najboljša priča, da se podpore obračajo skrbno v prid zapuščenim sadonosnikom.

— (Sirarnica v Bolzanu na Tirolskem.) Kamor sta odšla letos dva po dež odboru odposlana učenca, — to leto dokaj slabo uspeva kakor se nam poroča od tam. Ljudstvu primanjkuje za živino potrebne krme, sena in dr. in zbog tega ne morejo donášati ljudje dovolj potrebnega mleka za napravo sira. Prejšnja leta bilo je v tem oziru veliko boljše. Na dan donese se k večjemu za dobre tri četrtinke sirovega hleba mleka in le redko za cel hleb; vsled tega sirarnica ne more uspevati; ipak se nadejajo ondodni krogi, da se to leto razmere zopet izboljšajo, kar je le želeli, ker bode to tudi našim sirarnicam in kmetijskim podružnicam v korist.

— (Hroščevo leto.) Leto 1894 je doba majevih hroščev, katerim gre zbog njih znane škodljivosti in požrešnosti na vseh konicah in krajih še pravočasno napovedati — vojsko in pogin. V to svrhu opozorila je že c. kr. deželna vlada za Kranjsko z naredbo 4. januarja letos vsa politična oblastva na Kranjskem na strogo izpolnitev določil zakona z dne 17. junija 1870. l. dež. zak. št. 21, tičečih se pokončevanja navedenega hrošča. Pred vsem je dolžnost občinskih oblastev, da vzpodbujajo prebivalstvo na to delo in ugonobitev, ter v ta namen vse potrebno storé. Zdanje dni storil je pa tudi c. kr. deželni šolski svet potrebne korake, ter izdal podrejenim okrajnim šolskim svetom naredbo, glasom katere jim je zaukazano potom šolskih vodstev uplivati na mladino, da se kolikor moč neutrudno loti napominanega pčla in pripomore tem načinom odvracati škodo na sadonosnem drevju in drugih koristnih rastlinah.

— (Vesti o naših izseljencih iz severne Amerike.) Iz tega dela sveta dohajajo od ondu živčih naših rojakov vedno neugodnejše vesti domu. Povsod primanjkuje po tovarnah in pri raznih podjetjih dela, in le malo jih je, ki so preskrbljeni s poštenim in primernim zaslužkom. Kakor smo pozvedeli iz privatnega pisma Notranjskega izseljenca, dobi večina delavcev komaj toliko plače, da se more preživeti. Ljudje tam grozno stradajo. Mnogo jih je, ki bi radi domu prišli, ko bi imeli denarja za potnino. Kdor ima kaj pomoči pričakovati od doma, skuša prej ko mogoče zapustiti ameriška tla, kjer se ne cedi ne „med“ ne „mleko“ pač pa solze kesanja in — obupnosti, v katero se je marsikateri podal od doma vsled lehkomišljenosti in — zabljanja! Te vesti in slike naj bi bile v resen opomin tistim našim ljudem, kateri morda še vedno hrepene po — ameriški prevari!

— (Hrvatske novice.) Novo imenovani intendant narodnega gledališča v Zagrebu gosp. dr. St. pl. Miletič nastopi svoje službovanje dan 1. junija. Gledé nove organizacije gledališkega osobja mu je vlada prepustila popolno svobodo. — Električna razsvetljava v Zagrebu je zopet prišla na dnevni red. G. E. F. Bothe je namreč vložil imenom nekaterih poglavitnih Zagrebških tvrdk peticijo na mestni zastop, da bi se napravila centralna postaja za električno razsvetljava in za prevedenje električne gonilne moči. — Tudi v Zagrebu je poslednji čas tako mehko vreme, da so začela drevesa na solčni južni promenadi že poginjati. — Dan 14. in 15. t. m. nastopil je na Zagrebškem gledališču s svojo družbo slavni francoski igravec Mr. Febvre, član gledališča „Theatre Français“ v Parizu. — Konsorcij za Zagrebško papirnico kupil je več orolov obsežajoče zemljišče od mesta za 14 000 goldinarjev.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Legar mej vojak) je nastal precej hud v Pragi mej tamošnjo garnizijo. V jednom batalijonu je 34 bolnikov. V Jožefovi vojašnici se je zaprl jeden vodnjak, ker se je konstatovalo, da je voda v njem zdravju škodljiva.

* (Vihar na Dunaji.) Po toplem spomladanskem vremenu poslednjih dni prišel je nad Dunaj silen vihar. Temperatura dosegla je v senci 13° toplote. Mnogo oseb je bilo ranjenih in je vihar prouzročil tudi precejšnjo škodo.

* (Slovani v Ameriki.) V Pittsburgu osnovali so tam naseljeni Slovani političen klub, ki ima namen, da pridobi v Pittsburgu in v drugih ameriških mestih naseljenim Slovanom večjo politično veljavo, nego so jo imeli dozdaj, ko niso imeli nikakoršne organizacije. V tem prvem klubu je zdaj kakih 200 Čehov, Poljakov, Jugoslovanov itd. in se bodo jednaki klubi ustanovili v vseh mestih, kjer je naseljeno zadostno število Slovanov. Ako se na ta način organizujejo v Ameriki živeči Slovani, bode jim mogoče, da tudi v političnem življenju pridobijo ono veljavo, katere jim gre, ker so v nekaterih krajih precej mnogoštevilni. Drugi svoj shod imel je prvi klub ameriških Slovanov zadnje dni minuloga meseca in se je popolnila organizacija.

* (Potniki iz živalstva.) Angleži imajo na svojih ladijah posebno radi precejšnjo število mačk. To pa ima poleg uničevanja miši še drug razlog. Ladija namreč, ki se najde na morju, brez kacega živega bitja na krovu, je po angleških zakonih stvar brez gospodarja in zapade admiralteti, kroni ali pa onemu, ki jo je našel. Da se to prepreči za slučaj, ko bi možvo ostavilo ladijo, jemlje se razne živali na krov, najraje mačke, ki se vode najbolj bode in ostanejo do zadnjega trenutka. Tako so mačke že večkrat ladijo ohranile njenemu lastniku.

* (Trihinoza.) V okolici Iglave zbolelo je mnogo oseb za trihinami. Pet bolnikov je umrlo, šest pa jih je še nevarno bolnih.

* (Zgorel cirkus.) V Antverpenu zgorel je cirkus Boom popolnoma. Izmej občinstva ni nobeden ponesrečil, pogreša pa se več ljudij od osobja cirkusa. Konj je zgorelo kakih petdeset.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zagreb 15. februarja. Račkega spreved veselijajen, trajal od 9. do 1/2 1. ure. Pred akademijo govoril dr. Marković imenom akademije, na grobu prof. Smičiklas imenom znanosti, dr. Bresztjenszky imenom opozicije, Kobler imenom „Slovenske Matice“, dr. Kušar imenom slovenskega „Sokolstva“, dr. Lundel iz Upsale v ime evropske znanosti, Kolakowski iz Varšave kot slavist.

Dunaj 15. februarja. Nepoznani zlikovci ukradli v Allandu pri Kaadenu na Češkem 60 dinamičnih patronov.

Praga 15. februarja. V včerajšnji seji dež. zbora končala se je gen. debata o proračunu. Herold zagovarjal drž. pravo povdarjajoč, da so Mladočehi tako mogočna stranka, da je z nobeno silo ni ugonobiti. Ledebour zagovarjal koalicijo naglašajoč, da stoje konservativci na podlagi sedanje ustave.

Praga 15. februarja. V današnji seji deželnega zbora namestnik odgovarja na interpelacijo Mladočehov gledé pravde zoper „Omladinco“ izjavil se, da ne more ugoditi zahtevi, naj se razprave nadaljujejo, ne da bi bila navzočna oborožena sila, ker so sodniki neodvisni v izvrševanju svojih uradnih funkcij. Namestnik se niti ne more vpuščati v kritiko obravnave. Mnenje, da je sodni dvor hotel zatožence provocirati, da bi se opirali, da bi dobil več materijala, s kojim bi se izjemno stanje dalo opravičiti, je natolevanje, ki je povsem neutemeljeno. Obžaluje, da se je stvar vlekla pred forum deželnega zbora, kamor ne spada.

Pariz 15. februarja. Blizu Nancyja zaprla policija nemškega vojuna Kannegiesserja, ki je ondu živel kot fotograf.

Bratje Sokoli!

Pod rediteljstvom bratov: Bahovec, Barborič in D. Vernik vršil se bode dan 17. t. m.

I. družbinski večer

v vrtnem salonu „Pri Maliču“.

Začetek ob 8. uri zvečer.

Na vzporedju je: telovadba, tamburanje in petje bratskega nam društva „Slavec“. — Namen temu večeru je, da se Sokoli in njih rodbine med seboj čim bolje spoznavajo in se s tem vez Sokolstva čim bolj ojači in utrdi. Zaradi tega nadeja se mnogobrojne udeležbe in Vam kliče srčni

Na zdar! ODBOR.

Tujci:

14. februarja.

Pri **Maličih**: Vitez pl. Savinskeg, Nisel, Kahn, Goldstein, Gottlieb, Linhart, Schmitt z Dunaja. — Tuta iz Trsta. — Pirner iz Berlina. — Schwab iz Postojne. — Taučer iz Beljaka. — Dr. Schleringer iz Rudofvega.

Pri **Sionu**: Kollman, Fels, Berger, Geiringer, Rosenthal, Schrödlein, Jung z Dunaja. — Lončar, Jelenc iz Novega Mesta. — Globočnik iz Železnikov. — Prašnikar iz Kamnika.

Umrli so v Ljubljani:

12. februarja: Marija Kosler, grajščakova žena, 63 let, Karlovska cesta št. 26. — Amalija Jančar, delavčeva hči, 10 mesecev, Streliške ulice št. 14.

13. februarja: Franc Struss, delavec, 25 let, Kravja dolina št. 11. — Emilija pl. Globočnik, vladnega svetnika hči, 35 let, Kongresni trg št. 2.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. febr.	7. zjutraj	732.9 mm.	-1.4° C	sl. vzh.	jasno	
	2. popol.	732.4 mm.	-5.4° C	sl. zah.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	733.9 mm.	-0.6° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 1.1°, za 1.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 15. februarja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru	97	80		
Avstrijska zlata renta	120	80		
Avstrijska krona renta 4%	97	35		
Ogerska zlata renta 4%	117	50		
Ogerska krona renta 4%	94	95		
Avstro-ogerske bančne delnice	993	—		
Kreditne delnice	360	25		
London vista	125	40		
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	25		
20 mark	12	23		
20 frankov	9	94 1/2		
Italijanski bankovci	43	65		
C. kr. cekini	5	93		

Dné 14. februarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	—		
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	—		
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	75		
Kreditne srečke po 100 gld.	195	—		
Ljubljanske srečke	24	—		
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	50		
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	156	25		
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	274	—		
Papirnat rubelj	1	34 1/2		

V najem se dá prodajalnica

(štacuna), ki je jedna najstarejših v **Mozirji**. Prodajalnica ima vso potrebno opremo, je v bližini cerkve in na jako lepem prostoru v trgu. Najemnik lahko dobi prav čedno in zdravo, iz dveh sob, kuhinje in drugih potrebnih prostorov obstoječe stanovanje in tudi nekaj vrta v porabo. Isto tako mu je na razpolago tudi **skladišče** (magacin) za blago. — Najemniški pogoji se izvedo pri gospej **Magdaleni Stuler v Mozirji**. (167—3)

Mlad gospod išče

(193—2)

stanovanja in hrane

pri dobri rodbini za primerno plačo. — Ponudbe s pogoji na upravnishvo „Slovenskega Naroda“ pod šifro „22“.

Učenec

se vzprejme v prodajalnico mešanega blaga pri **Ferdinandu Hlebš-u v Kranji**. (189—2)

V najem se dá

(168—3)

hiša

zelo pripravna za prodajalnico ali pekarijo, katera je že več let bila v njej. — Več pove lastnik gospod **Anton Skrjanec**, gostilničar v **Šmarji** pod **Ljubljano**.

Išče se

krepak in priden deček

iz poštene hiše v večjo prodajalno raznovrstnega blaga na deželo. — Ponudbe vzprejema upravnishvo „Slovenskega Naroda“. (170—3)

Išče se pridna in skušena

prodajalka

v trgovino z raznim blagom v **Savinjski dolini** blizu **Celja**. Vstop 1. marca. — Kje? pove upravnishvo „Slov. Naroda“. (177—3)

Prostovoljna prodaja

stiskalnic za seno

meji njimi tudi **izborna tlačilnica z vitlom**, ki jo gonijo konjske moči, dalje dva **transportable, novo konstruirana**, ki se gonita z roko, in **stabilna tlačilnica za seno z lesenim vretenom**, so po jako nizki ceni na prodaj; garantuje se za to, da ti stroji **najbolje** funkcijonirajo.

Josip Levec

trгоvec v **Ljubljani**.

(198—1)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v **srednjeevropskem času**. Srednjeevropski čas je krajnemu času v **Ljubljani** za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v **Trbiž**, **Pontabel**, **Beljak**, **Celovec**, **Franzensfeste**, **Ljubno**, **Dunaj**, čez **Selshtal** v **Ausssee**, **Ischl**, **Gmunden**, **Solnograd**, **Lend-Gastein**, **Zell** na **jezeru**, **Steyr**, **Lino**, **Budejovice**, **Pilsen**, **Marijine vore**, **Eger**, **Francove vore**, **Karlove vore**, **Prago**, **Draždane**, **Dunaj** via **Amstetten**.

Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v **Trbiž**, **Pontabel**, **Beljak**, **Celovec**, **Franzensfeste**, **Ljubno**, **Dunaj**, čez **Selshtal** v **Solnograd**, **Dunaj** via **Amstetten**.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v **Trbiž**, **Pontabel**, **Beljak**, **Celovec**, **Franzensfeste**, **Ljubno**, **Dunaj**.

Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v **Trbiž**, **Beljak**, **Celovec**, **Solnograd**, **Lend-Gastein**, **Zell** na **jezeru**, **Inomost**, **Bregnic**, **Curih**, **Genavo**, **Pariz**, **Lino**, **Ischl**, **Budejovice**, **Pilsen**, **Marijine vore**, **Eger**, **Francove vore**, **Karlove vore**, **Prago**, **Draždane**, **Dunaj** via **Amstetten**, **Trbiž**.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s **Dunaja** via **Amstetten**, **Draždane**, **Prago**, **Francovih varov**, **Karlovih varov**, **Egra**, **Marijinih varov**, **Pilsnja**, **Budejovic**, **Solnograda**, **Lince**, **Steyra**, **Ischla**, **Gmundena**, **Zella** na **jezeru**, **Lend-Gasteina**, **Ljubnega**, **Beljaka**, **Celovca**, **Franzensfeste**, **Trbiža**.

Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s **Dunaja** via **Amstetten**, **Draždane**, **Prago**, **Francovih varov**, **Karlovih varov**, **Egra**, **Marijinih varov**, **Pilsnja**, **Budejovic**, **Solnograda**, **Ischla**, **Gmundena**, **Lince**, **Steyra**, **Pariza**, **Geneve**, **Curih**, **Bregnic**, **Zella** na **jezeru**, **Lend-Gasteina**, **Inomosta**, **Ljubnega**, **Celovca**, **Pontabla**, **Trbiža**.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s **Dunaja**, **Ljubnega**, **Beljaka**, **Celovca**, **Franzensfeste**, **Pontabla**, **Trbiža**.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s **Dunaja**, **Ljubnega**, **Beljaka**, **Celovca**, **Pontabla**, **Trbiža**.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v **Kočevje**.

Ob 12. uri 00 min. dopoldne „ „ „

Ob 6. uri 10 min. zvečer „ „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz **Kočevja**.

Ob 1. uri 01 min. popoldne „ „ „

Ob 8. uri 46 min. zvečer „ „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v **Kamnik**.

Ob 2. uri 05 min. popoldne „ „ „

Ob 6. uri 50 min. zvečer „ „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz **Kamnika**.

Ob 11. uri 15 min. dopoldne „ „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „ „

(4—37)

Na **Karlovski cesti št. 16** v **Ljubljani**

proda se hiša

ki je blizu **kolodvora** in je zelo pripravna za **gostilno** ali **prodajalnico**. — Ceni se na **7500 gld.** — Več pove lastnik **Fran Mostar**. (157—2)

Zahteva naj se povsod:

(158—2)

Doering-ovo milo

najboljše milo svetá!

Generalno zastopstvo: **A. MOTSCH & Co.**, **Dunaj**, I., **Lugeck Nr. 3**.

Mala oznanila.

Pod **Trančo št. 2.**

Veliko zalogo

Klobukov

priporoča

J. Soklič.

Gledališke ulice št. 6.

M. RANTH (Viktor Ranth) (27)

Ljubljana, Marijin trg 1

priporoča veliko zalogo oprem za krojače in čevljarje, beloprtenega blaga in podvleke, bombaža in ovčje volne, preje za vezenje, pletenje, šivanje in kavljikanje, tkanega in nogovičarskega blaga, predpasnikov, živetkov in rokavic, pozamentiranskega in drobnega blaga, trakov, čipk in petljanj, čipkastih zavese in preprog, umetelnih cvetk in njih delov.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuval (33)

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.

Vsakeršna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamujejo. Pri zunanjih naročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

Ustanovljeno **J. J. NAGLAS** leta 1847.

tovarna pohištva

v **Ljubljani, Turjaški trg št. 7** in **Gospodske ulice (Knežji dvorec).**

Zaloga jednostavnega in najfinejšega lesenega in oblažjenega pohištva, zrcal, strgarskega in pozlatskega blaga, pohištvene robe, zavese, odej, preprog, zastiral na valjeh, polknov (žaluzij). Otroški vozički, železna in vrtna oprava, nepregorne blagajnice. (35)

Restavracija „Pri Zvezdi“

cesarja **Josipa** trg.

Velik zračni vrt, stekleni salon in kegljišče.

Priznana izvrstne jedi in pijače in skupno obedovanje.

(22) **F. Ferlinc**, restavratör.

Josip Reich (23)

Poljanski nasip, Ozke ulice št. 4

priporoča čast. občinstvu dobro urjeno **kemično spiralnico**

v kateri se razparane in nerazparane moške in ženske obleke lepo očedijo. Preginjala vsprejmo se za pranje in čiščenje v pobarvanje. V barvariji vsprejma se svilnato, bombažno in mešano blago. Barva se v najnovejših modah.

(5)

HENRIK KENDA

v **Ljubljani.**

Najbogatejša zaloga za šivilje.

(34)

Brata Eberl

Ljubljana, Franciškauske ulice 4.

Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja.

Tovarna za oljnate barve, flak in pokost. (20)

Glavni zastop **Bartholj-jevega originalnega karbolina**. Maščoba za konjska kopita in usnje.

Uran & Večaj

Ljubljana, Gradišče št. 8, Igriške ulice št. 3

priporočata p. n. čast. občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih **pečij in glinastih snovij** kakor tudi **štedilnikov**

in vseh v to stroko spadajočih del po nizkih cenah. (31)

G. Tönnies v **Ljubljani.**

Tovarna za stroje, železo in kovinlivo.

Izdeluje kot posebno: vse vrste strojev za lesoreznilce in žage. (21)

Prevzame cele naprave in ohranja parostroje in kotle po najboljši sestavi, slučajno turbine in vodna kolesa.

J. Hafner-jeva pivarna

Ljubljana, sv. Petra cesta št. 47.

Zaloga Vrhniskega piva.

Priznana izvrstna restavracija z veliko dvorano za koncerte itd. in lepim vrtom. (36)

— **Kegljišče** je na razpolago. —

Uhod je tudi iz **Poljskih ulic.**

Čast mi je naznanjati, da sem prevzela po smrti mojega moža **Frana Toni** **kovaško obrt**

katero bodem nadaljevala, ter se priporočam za vsa v to stroko spadajoča dela po nizkih cenah, zlasti za nove podkove.

Dobro delo in točna postrežba.

Z velespoštovanjem (37)

Ivanka Toni

v **Kravji dolini št. 2.**